

Kemenesmihályfalva, 1884. december 16. – Budapest, 1977. május 18.

Apja szabósegéd volt. Az elemi iskola befejezése után a budapesti Tavaszmező utcai főgimnáziumba járt, majd a kolozsvári Magyar Királyi Ferenc József Tudományegyetem jogi karán tanult, emellett filozófiát is hallgatott. 1906-ban a budapesti Királyi Magyar Tudományegyetemen szerzett államtudományi doktorátust. 1903-ban belépett a Magyarországi Szociáldemokrata Pártba. 1904-től 1929-ig ő szerkesztette a pártkongresszusi jegyzőkönyveket. 1912-ben pártja egyik küldötteként részt vett a II. Internacionálé bázeli kongresszusán 1905-ben a Makón megjelent Maros című lap munkatársa. 1906-ban visszaköltözött Budapestre. 1948-ig rövid megszakításokkal a Népszava szerkesztőségében dolgozott, szerkesztőségi titkár, éjszakai szerkesztő, helyettes szerkesztő, segédszerkesztő, majd 1920-tól rovatvezető a lapnál. Tagja, egy ideig titkára a Galilei Körnek, egyúttal a századelő szocialista diákmozgalmának az egyik vezetője. 1912–1919 között az Ifjúmunkás című lap szerkesztője. A Tanácsköztársaság idején a Forradalmi Kormányzótanács jegyzőkönyvvezetője. Emellett direktóriumi tagja lett a Magyarországi Szocialista, Kommunista Újságíró Munkások Forradalmi Szervezetének, valamint a Szocialista Irodalmi, Művészeti Tudományos Társaság Központi Intézőbizottságának. A kommün bukása után, 1920-ban – hogy elkerülje tanúként való beidézését a népbiztosok perében – emigrált. Előbb Pozsonyban telepedett le, ahol a Pozsonyi Munkásújságot szerkesztette, majd áttelepült Bécsbe. Itt a Jövő című szociáldemokrata napilap szerkesztőségét irányította, emellett a Népszava bécsi tudósítója volt. 1924 januárjában hazatért, elfoglalta helyét a Népszava szerkesztőségében. 1925-től 1941-ig a székesfővárosi törvényhatósági bizottságban a szociáldemokrata frakció tagja, ezen belül részt vett a szűkebb kistanács munkájában is. 1927. január és 1934. január között szerkesztője a Szocializmus című elméleti folyóiratnak. 1926-ban felkerült a miskolci MSZDP-listára, de nem jutott be a törvényhozásba. 1945 elején tagja volt a Szociáldemokrata Párt ideiglenes vezetőségének, majd két alkalommal is beválasztották az ellenőrző bizottságba. A Világosság című délutáni szociáldemokrata napilap főszerkesztője lett. 1945-től a Somogyi Béla Társaság elnöke. 1945–1948 között a Budapesti Nemzeti Bizottság, majd újra a fővárosi törvényhatósági bizottság tagja. 1945. júniustól 1948. áprilisig a Magyar Távirati Iroda főszerkesztője volt. Az 1945. április 2-i budapesti választói gyűlésen a Szociáldemokrata Párt az Ideiglenes Nemzetgyűlésbe delegálta. 1945. november 4-én a nagy-budapesti választókerületből bejutott a Nemzetgyűlésbe. 1947. augusztus 31-én újra korábbi választókerületében szerzett mandátumot, de 1948. április 26-án lemondatták a képviselői megbízatásáról. 1948. júniusban tagja lett a Magyar Dolgozók Pártjának. Szintén 1948-tól a Magyar Munkásmozgalmi Intézet főmunkatársa. Fia 1950. szeptemberi koncepció perbe fogásával egy időben nyugdíjazták, és kizárták az MDP-ből. Az ÁVH lefoglalta a magyarországi szociáldemokrácia történetének általa gyűjtött és őrzött legújabb kori történeti forrásgyűjteményét.